

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 442-ҳадис

* بَيْنَا مَا رَجُلٌ بِطَرِيقٍ، اشْتَدَّ عَلَيْهِ الْعَطَشُ، فَوَجَدَ بَيْرًا، فَتَزَلَ فِيهَا، فَشَرِبَ مِنْهَا، ثُمَّ حَرَجَ، فَإِذَا هُوَ بِكَلْبٍ يَلْهَثُ، يَأْكُلُ الثَّرَى مِنَ الْعَطَشِ، فَقَالَ لَقَدْ بَلَغَ هَذَا الْكَلْبُ مِنَ الْعَطَشِ مِثْلَ الَّذِي بَلَغَ بِي فَتَزَلَ الْبَيْرَ فَمَلَأَ حُفَّهُ مَاءً، ثُمَّ أَمْسَكَهُ بِيَدِهِ ثُمَّ رَقِيَ فَسَقَى الْكَلْبَ فَشَكَرَ اللَّهُ لَهُ فَعَفَرَ لَهُ، فَسُئِلَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَقَالَ فِي كُلِّ ذَاتٍ كَبِدٌ رَطْبَةٌ أَجْرٌ.

(رواه مسلم)

Бир киши йўлда кетаётганида, уни қаттиқ чанқоқлик тутди. У бир қудуқни топиб, унга тушди-да сувдан ичди. Кейин чиқса, олдида бир ит чанқаганидан тилини чиқариб тупроқ намини ялаб турарди. Шунда у ўзига: «Мен чанқаганим каби, бу итни ҳам чанқоқ тутган», деди-да, қудуққа тушиб, сувга тўлдирган маҳсисини оғзида тишлаганича кўтарилиб, итни суғорди. Аллоҳ унинг бу қилган ишидан рози бўлиб, гуноҳини кечирди. Расулulloҳдан (соллаллоҳу алайҳи ва саллам) бу ҳақда сўралганида у зот: «Жигари нам бўлган ҳар бир тирик (махлуққа яхшилик қилишда) ажр бор», дедилар.

Муслим ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVAT MARVARIDLARI

